

EVROPSKI PARLAMENT

2009 - 2014

Dokument zasedanja

A7-0055/2013

28.2.2013

POROČILO

o uporabi direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah
(2012/2132(INI))

Odbor za kulturo in izobraževanje

Poročevalec: Piotr Borys

VSEBINA

	Stran
PREDLOG RESOLUCIJE EVROPSKEGA PARLAMENTA.....	3
OBRAZLOŽITEV	14
MNENJE ODBORA ZA NOTRANJI TRG IN VARSTVO POTROŠNIKOV	18
MNENJE ODBORA ZA PRAVNE ZADEVE.....	22
MNENJE ODBORA ZA DRŽAVLJANSKE SVOBOŠČINE, PRAVOSODJE IN NOTRANJE ZADEVE.....	25
IZID KONČNEGA GLASOVANJA V ODBORU.....	29

PREDLOG RESOLUCIJE EVROPSKEGA PARLAMENTA

o uporabi direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah

(2012/2132(INI))

Evropski parlament,

- ob upoštevanju člena 167 Pogodbe o delovanju Evropske unije,
- ob upoštevanju Konvencije Organizacije združenih narodov za prosveto, znanost in kulturo (UNESCO) z dne 20. oktobra 2005 o zaščiti in spodbujanju raznolikosti kulturnega izražanja,
- ob upoštevanju Protokola o sistemu javne radiotelevizije v državah članicah k Amsterdamski pogodbi, ki spreminja Pogodbo o Evropski uniji, pogodbe o ustanovitvi Evropskih skupnosti in nekatere z njimi povezane akte, 11997D/PRO/09¹,
- ob upoštevanju Direktive 2010/13/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 10. marca 2010 o usklajevanju nekaterih zakonov in drugih predpisov držav članic o opravljanju avdiovizualnih medijskih storitev (direktiva o avdiovizualnih medijskih storitvah)²,
- ob upoštevanju Direktive 2006/114/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2006 o zavajajočem in primerjalnem oglaševanju³,
- ob upoštevanju Direktive 2000/31/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2000 o nekaterih pravnih vidikih storitev informacijske družbe, zlasti elektronskega poslovanja na notranjem trgu (direktiva o elektronskem poslovanju)⁴,
- ob upoštevanju Direktive 2002/22/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. marca 2002 o univerzalni storitvi in pravicah uporabnikov v zvezi z elektronskimi komunikacijskimi omrežji in storitvami (direktiva o univerzalnih storitvah)⁵, ki je bila spremenjena z Direktivo 2009/136/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009⁶,
- ob upoštevanju Direktive 2011/92/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. decembra 2011 o boju proti spolni zlorabi in spolnemu izkoriščanju otrok ter otroški pornografiji in nadomestitvi Okvirnega sklepa Sveta 2004/68/PNZ⁷,
- ob upoštevanju Sklepa št. 1718/2006/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. novembra 2006 o izvajanju podpornega programa za evropski avdiovizualni sektor

¹ UL C 340, 10.11.1997, str. 109.

² UL L 95, 15.4.2010, str. 1.

³ UL L 376, 27.12.2006, str. 21.

⁴ UL L 178, 17.7.2000, str. 1.

⁵ UL L 108, 24.4.2002, str. 51.

⁶ UL L 337, 18.12.2009, str. 11.

⁷ UL L 335, 17.12.2011, str. 1.

(MEDIA 2007)¹,

- ob upoštevanju razlagalnega sporočila Komisije o nekaterih vidikih določb o televizijskem oglaševanju iz direktive o televiziji brez meja²,
- ob upoštevanju Priporočila 2006/952/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. decembra 2006 o varstvu mladoletnikov in človeškega dostojanstva ter o pravici do odgovora v zvezi s konkurenčnostjo evropske avdiovizualne industrije in industrije spletnih informacijskih storitev³,
- ob upoštevanju sklepov Sveta o varstvu otrok v digitalnem svetu⁴,
- ob upoštevanju predloga Komisije za uredbo Evropskega parlamenta in Sveta o uvedbi programa Ustvarjalna Evropa (COM(2011)0785),
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 1. decembra 2008 z naslovom Za dostopno informacijsko družbo (COM(2008)0804),
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 3. marca 2010 z naslovom Evropa 2020 – Strategija za pametno, trajnostno in vključujočo rast (COM(2010)2020),
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 26. avgusta 2010 z naslovom Evropska digitalna agenda (COM(2010)0245),
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 16. decembra 2008 o medijski pismenosti v digitalnem okolju⁵,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 25. novembra 2010 o javni radioteleviziji v digitalni dobi: prihodnost dvojnega sistema⁶,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 16. novembra 2011 o evropski kinematografiji v digitalni dobi⁷,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 22. maja 2012 o strategiji za krepitev pravic ranljivih potrošnikov⁸,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 11. septembra 2012 o spletni distribuciji avdiovizualnih del v Evropski uniji⁹,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 20. novembra 2012 o zaščiti otrok v digitalnem

¹ UL L 327, 24.11.2006, str. 12.

² UL C 102, 28.4.2004, str. 2.

³ UL L 378, 27.12.2006, str. 72.

⁴ UL C 372, 20.12.2011, str. 15.

⁵ UL C 45E, 23.2.2010, str. 9.

⁶ UL C 99E, 3.4.2012, str. 50.

⁷ Sprejeta besedila, P7_TA(2011)0506.

⁸ Sprejeta besedila, P7_TA(2012)0209.

⁹ Sprejeta besedila, P7_TA(2012)0324.

svetu¹,

- ob upoštevanju Priporočila Komisije št. 2009/625/ES z dne 20. avgusta 2009 o medijski pismenosti v digitalnem okolju za konkurenčnejšo avdiovizualno industrijo in industrijo vsebin ter vključujočo družbo znanja²,
 - ob upoštevanju prvega poročila Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij z dne 24. septembra 2012 o uporabi členov 13, 16 in 17 Direktive 2010/13/EU za obdobje 2009–2010 z naslovom Spodbujanje evropskih del v linearnih in avdiovizualnih medijskih storitvah na zahtevo, načrtovanih v EU (COM(2012)0522),
 - ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 26. septembra 2012 z naslovom Spodbujanje kulturnih in ustvarjalnih sektorjev za rast in delovna mesta v EU (COM(2012)0537),
 - ob upoštevanju prvega poročila Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij z dne 4. maja 2012 o uporabi Direktive 2010/13/EU o avdiovizualnih medijskih storitvah z naslovom Avdiovizualne medijske storitve in povezane naprave: Pretekli in prihodnji vidiki (COM(2012)0203),
 - ob upoštevanju člena 48 Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za kulturo in izobraževanje ter mnenj Odbora za notranji trg in varstvo potrošnikov, Odbora za pravne zadeve ter Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve (A7-0055/2013),
- A. ker direktiva o avdiovizualnih medijskih storitvah predstavlja hrbtenico regulacije medijev v EU;
- B. ker so avdiovizualne medijske storitve tako kulturne kot gospodarske storitve;
- C. ker direktiva o avdiovizualnih medijskih storitvah temelji na načelu tehnološke nevtralnosti in kot taka zajema vse storitve z avdiovizualno vsebino ne glede na tehnologijo, ki se uporablja za njeno razširjanje, in zagotavlja enake pogoje za vse ponudnike avdiovizualnih medijskih storitev;
- D. ker direktiva o avdiovizualnih medijskih storitvah zagotavlja prost pretok avdiovizualnih medijskih storitev kot instrument notranjega trga, spoštuje pravico do svobodnega izražanja in dostopa do informacij ter štiti cilje v javnem interesu, vključno s pravicami avtorjev, svobodo tiska in medijev, svobodo obveščanja in svobodo izražanja;
- E. ker si direktiva o avdiovizualnih medijskih storitvah prizadeva upoštevati kulturno naravo avdiovizualnih medijskih storitev, ki so kot nosilci identitet in vrednot posebnega pomena za družbo in demokracijo, ohraniti neodvisen kulturni razvoj v državah članicah ter varovati kulturno raznolikost Unije, zlasti z minimalnim usklajevanjem in s spodbujanjem evropskih avdiovizualnih del;

¹ Sprejeta besedila, P7_TA(2012)0428.

² UL L 227, 29.8.2009, str. 9.

- F. ker bodo potrošniki zaradi tehnološkega zблиževanja v prihodnosti vse manj razlikovali med linearnimi in nelinearnimi vsebinami;
- G. ker bi si morali prizadevati za enake konkurenčne pogoje, saj različne ravni ureditve za linearne in nelinearne vsebine niso več prepoznavne za potrošnike, kar lahko povzroči izkrivljanje konkurence;
- H. ker se trgi avdiovizualnih medijskih storitev še naprej soočajo z velikimi spremembami v tehnologiji, pa tudi z razvojem na področju poslovnih praks in modelov, ki vplivajo na način, kako se vsebina podaja in kako do nje dostopajo gledalci;
- I. ker je dostopnost avdiovizualnih medijskih storitev bistvena za zagotavljanje pravice invalidov in starejših oseb do udeležbe in vključitve v družbeno in kulturno življenje EU, zlasti z razvojem novih platform za razširjanje vsebin, kot sta televizija IP in povezana televizija;
- J. ker bi bilo treba ob upoštevanju vse hitrejšega tehnološkega razvoja in zблиževanja medijskih platform dati poseben poudarek medijski pismenosti;
- K. ker je zaradi stalnih tehnoloških sprememb zaščita mladoletnikov postala še bolj pereč in zahteven problem;
- L. ker nekatere države članice niso pravočasno prenesle direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah oziroma je niso v celoti ali pravilno uveljavile;
- M. ker prenos člena 13 direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah o spodbujanju evropskih del prek storitev na zahtevo v večini držav članic ni dovolj strog, da bi izpolnil cilj kulturne raznolikosti, ki je opredeljen v tej direktivi;
- N. ker zato ni mogoče pripraviti popolne ocene izvajanja direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah, pa tudi temeljitega ovrednotenja njene učinkovitosti ne;
- O. ker razmah trgov avdiovizualnih medijskih storitev z razvojem hibridnih storitev prinaša nove izzive v zvezi s široko paleto vprašanj, kot so konkurenca, pravice intelektualne lastnine, razvoj obstoječih in pojav novih oblik avdiovizualnih komercialnih sporočil ter prekrivno oglaševanje, ki predstavljajo izziv za celovitost programa ter postavljajo pod vprašaj ustreznost in učinkovitost direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah, pa tudi njen odnos z drugimi instrumenti prava EU;
- P. ker določbe člena 15 direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah vzpostavljajo pravično ravnotežje med interesi vseh zainteresiranih strani, s tem ko zagotavljajo spoštovanje pravice javnosti do dostopa do informacij na eni strani ter lastninske pravice in svobode gospodarske pobude na drugi;

Trenutno stanje

1. opozarja Komisijo na njeno zavezo k načrtu za pametno pravno ureditev ter na pomen pravočasnega in ustreznega naknadnega nadzora zakonodaje EU za kakovostno ureditev v vseh fazah politike;

2. v zvezi s tem ugotavlja, da bi morala Komisija skladno s členom 33 direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah najkasneje do 19. decembra 2011 predložiti poročilo o izvajanju direktive;
3. ugotavlja, da je Komisija predložila poročilo o uporabi s precejšnjo zamudo, saj ga je predložila šele 4. maja 2012;
4. ugotavlja tudi, da so države članice direktivo o avdiovizualnih medijskih storitvah izvajale izrazito različno;
5. poudarja, da je direktiva o avdiovizualnih medijskih storitvah še vedno primeren instrument za urejanje usklajevanja nacionalne zakonodaje o vseh avdiovizualnih medijih po vsej EU in varovanje načel Konvencije Unesca o zaščiti in spodbujanju raznolikosti kulturnega izražanja;
6. zlasti ugotavlja, da načelo države izvora ob pravilni uporabi izdajateljem televizijskega programa zagotavlja pomembno jasnost in gotovost glede njihovih operativnih dogovorov;
7. obžaluje, da Komisija na podlagi teh spoznanj v poročilu o uporabi ni ocenila potrebe po morebitni prilagoditvi direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah, kot zahteva člen 33;
8. poziva Komisijo, naj spodbuja dosledno in celovito izvajanje direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah v državah članicah ter zlasti zagotovi ustrezno upoštevanje posebnih opredelitev iz uvodnih izjav te direktive pri njenem prenosu v nacionalno pravo;
9. odločno podpira tehnološko nevtralen pristop ob upoštevanju spreminjajočih se vzorcev gledanja in prenosa, da bi imeli potrošniki več izbire; v zvezi s tem poziva k celoviti oceni učinka v zvezi s trenutnim stanjem na trgu in regulativnim okvirom;
10. je seznanjen z namero Komisije, da v kratkem objavi politični dokument o zblizevanju na temo povezane televizije in povezanih naprav, s katerim se bo začelo javno posvetovanje o vseh vprašanjih v zvezi z razvojem na tem področju;
11. spodbuja Komisijo, naj v primeru pregleda direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah preuči, če in do kakšne mere so nejasnosti ali netočnosti opredelitev povzročile težave pri njenem izvajanju v državah članicah, da bi se le-te lahko odpravile v okviru pregleda;
12. ugotavlja, da je treba pri prenosu avdiovizualnih vsebin OTT natančno opredeliti pojem „zainteresirane strani“, kamor spadajo vsaj javne in zasebne televizije, ponudniki internetnih storitev, potrošniki in ustvarjalci;
13. poziva Komisijo, naj še naprej zagotavlja, da avdiovizualne medijske storitve glede na svojo dvojno naravo kot ponudniki tako kulturnih kot gospodarskih storitev ostanejo izvzete iz vseh sporazumov o liberalizaciji, ki bodo doseženi v okviru pogajanj o Splošnem sporazumu o trgovini s storitvami (GATS);

Dostopnost

14. poudarja, da Komisija v poročilu o uporabi ni podrobno obravnavala vprašanja

dostopnosti iz člena 7 direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah, in obžaluje, da v tem pogledu ni bila obravnavana učinkovitost izvedbenih določb držav članic;

15. ugotavlja, da veliko držav članic še nima infrastrukture za zagotavljanje takšnih storitev in da bodo nekatere države članice potrebovale več časa, da izpolnijo te zahteve; spodbuja zadevne države članice, naj se čim prej lotijo tega vprašanja, da bi omogočile praktično izvajanje člena 7;
16. poziva Komisijo, naj to pomanjkljivost odpravi z zagotavljanjem rednega pregleda ukrepov, ki so jih sprejele države članice, in oceno njihove učinkovitosti, da se zagotovi, da bodo avdiovizualne medijske storitve vse bolj dostopne;
17. poudarja, da imajo javne medijske službe v vse bolj digitalnem okolju zelo pomembno vlogo pri zagotavljanju dostopa državljanov do spletnih informacij, in priznava, da javne medijske službe s ponudbo internetnih storitev neposredno izpolnjujejo svoje poslanstvo;
18. meni, da lahko koncentracija lastništva medijev ogrozi svobodo obveščanja, zlasti pravico do prejemanja informacij;
19. zato meni, da je treba doseči primerno ravnovesje med cilji direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah in potrebo po zagotavljanju svobode distribucije in dostopa do vsebin, da se prepreči nevarnost koncentracije in izgube raznolikosti;
20. priznava različne poslovne modele, ki se uporabljajo za financiranje vsebin, ter poudarja, kako pomembno je, da si lahko dostop privoščijo različni potrošniki;
21. opozarja na potrebo po širši dostopnosti programov, zlasti tistih prek storitev na zahtevo, s pomočjo nadaljnjega razvoja, med drugim na področju zvočnega opisa, zvočnega/govornega podnaslavljanja, znakovnega jezika in menijev, predvsem pa elektronskih programskih vodnikov;
22. nadalje priznava, da bi morale države članice spodbujati ponudnike medijskih storitev in proizvajalce podpornih naprav v svoji pristojnosti, naj naredijo naprave bolj dostopne, zlasti za starejše in invalide, kot so naglušni in slabovidni;
23. pozdravlja osebno zavezo komisarja Michela Barnierja v zvezi s tekočimi pogajanja o pogodbi o omejitvah avtorskih pravic in izjemah za slepe in slabovidne ter osebe z zmanjšano možnostjo branja;
24. poziva Komisijo, naj zagotovi, da bo slepim in slabovidnim osebam na splošno na voljo pomoč pri dostopu do avdiovizualnih izdelkov in storitev;
25. meni, da bi bilo zato treba besedilo člena 7 direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah preoblikovati tako, da bi bilo bolj jasno in zavezujoče ter da bi od ponudnikov medijskih storitev zahtevalo, da invalidom zagotovijo dostop do svojih storitev;
26. poudarja pa, da je trg nelinearnih storitev še vedno na dokaj zgodnji stopnji razvoja in da morajo morebitne nove obveznosti za ponudnike to tudi odsevati;

Ekskluzivne pravice in kratka poročila

27. poziva Komisijo, naj v naslednjem poročilu o uporabi direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah oceni, ali države članice pri izvajanju direktive ohranjajo potrebno in obstoječe ravnotežje med zaščito načela prostega dostopa do informacij, zlasti o dogodkih, ki so posebnega pomena za družbo, in zaščito imetnikov pravic;
28. pozdravlja pristop Komisije in Evropskega sodišča v zvezi z razlago člena 14 direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah; poziva, naj se izraz „dogodki, ki veljajo za dogodke velikega pomena za družbo“ še naprej razlaga v širšem smislu, vključno s športnimi in zabavnimi dogodki splošnega interesa, ter spodbuja države članice, naj sestavijo sezname takih dogodkov;
29. poziva Komisijo, naj v naslednjem poročilu tudi oceni, kako države članice izvajajo člen 15 direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah, zlasti naj podrobneje preuči, kako zagotavljajo, da se dogodki posebnega pomena za javnost, ki jih na podlagi izključne pravice prenaša izdajatelj televizijskega programa v njihovi pristojnosti, uporabijo za namene kratkega poročanja v splošnih informativnih oddajah;
30. upa, da države članice pri uporabi člena 15 direktive spodbujajo visoko raven raznolikosti v številu dogodkov posebnega pomena za javnost, ki so prikazani v splošnih informativnih oddajah v okviru kratkih poročil;

Spodbujanje evropskih avdiovizualnih del

31. poudarja, da večina držav članic sicer spoštuje pravila glede spodbujanja evropskih del, vendar se prednost še vedno daje nacionalnim delom, medtem ko delež neodvisnih del na televiziji upada;
32. obžaluje, da predloženi podatki ne zadoščajo za kakršnekoli ugotovitve glede spodbujanja evropskih del s strani ponudnikov storitev na zahtevo;
33. v zvezi s tem poziva, naj obveznost poročanja o evropskih delih vključuje vsaj opredelitev kategorij – kinematografska produkcija, fikcijska in nefikcijska televizijska produkcija, razvedrilni ali zabavni formati – in načinov distribucije, ter poziva države članice, naj posredujejo zadevne podatke na to temo;
34. poudarja, da manjka podrobno poročanje v skladu s členom 13 direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah, in sicer o dvojni obveznosti spodbujanja produkcije evropskih del in dostopa do njih prek storitev na zahtevo, ter poziva Komisijo, naj to pojasni ob upoštevanju, da so takšne storitve še vedno v povojih in da je težko sklepati o učinkovitosti meril za spodbujanje, ki se uporabljajo za storitve na zahtevo;
35. zato poziva Komisijo in države članice, naj nemudoma ukrepajo, da bi zagotovile učinkovito izvajanje člena 13 direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah;
36. poziva države članice, naj sprejmejo učinkovite ukrepe za spodbujanje boljših sinergij med regulativnimi organi, ponudniki avdiovizualnih medijskih storitev in Komisijo, ki bi evropskim filmom omogočili doseči širše občinstvo v EU in zunaj nje, tako prek linearnih kot tudi prek nelinearnih storitev;

37. priporoča krepitev vloge Evropskega avdiovizualnega observatorija, saj bi bila to ustrezna rešitev za zbiranje podatkov o spodbujanju evropskih avdiovizualnih del;

Neodvisna dela

38. poudarja, da je pomembno zadovoljivo izvajati člen 17 direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah, ob upoštevanju povprečnega časa oddajanja evropskih del neodvisnih producentov, ter poudarja, da so države članice pri tem neodvisne; spodbuja države članice in izdajatelje televizijskih programov, naj presežejo minimalni prag 10 %, ki je predlagan v direktivi;

Zaščita mladoletnikov

39. opaža samoreglativne pobude in pravila ravnanja, zasnovane z namenom, da se omeji izpostavljenost otrok in mladoletnikov oglaševanju in trženju živil, kot denimo tiste, nastale v okviru platforme Komisije za prehrano, telesno dejavnost in zdravje;

40. priznava prizadevanja oglaševalske industrije in članov Zaveze EU, ki so se odzvali na poziv direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah k pravilom ravnanja v zvezi s komercialnimi sporočili o hrani in pijači z visoko vsebnostjo maščob, sladkorja in soli, ki spremljajo otroške programe ali so vanje vključena;

41. poudarja, da so koreglativne in samoreglativne pobude, zlasti na področju oglaševanja, katerega ciljna skupina so mladoletniki, pa tudi ob upoštevanju nove strategije Komisije o družbeni odgovornosti gospodarskih družb, ki je opredeljena kot odgovornost podjetij za svoj učinek na družbo, korak naprej od prejšnjega položaja, saj omogočajo hitrejši odziv na dogodke v hitro spreminjajočem se svetu medijev;

42. vendar pa opaža, da take pobude niso vedno dovolj učinkovite v vseh državah članicah in bi jih bilo treba pri uresničevanju ciljev direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah obravnavati kot dopolnilne k pravnim določbam, zlasti v kontekstu interneta;

43. poudarja, da je v tem smislu nujno treba najti pravo ravnotežje med prostovoljnimi ukrepi in obvezujočo zakonodajo;

44. zato poudarja, da je treba take pobude redno nadzirati, da se zagotovi njihovo izvrševanje, skupaj s prihodnjimi pravno zavezujočimi zahtevami, ki bodo morda potrebne za zagotavljanje učinkovite zaščite mladoletnikov;

45. poziva Komisijo, naj v primeru pregleda direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah tem relativno novim regulativnim instrumentom dodeli večjo vlogo na področju zaščite mladoletnikov v medijih in regulacije oglaševanja, ne da bi se pri tem v celoti odpovedali urejanju ali nadzoru s strani javnih organov;

46. poziva države članice, naj še naprej spodbujajo ponudnike avdiovizualnih medijskih storitev k razvoju pravil ravnanja v zvezi z neprimernimi avdiovizualnimi komercialnimi sporočili v otroških programih;

47. poziva Komisijo, naj razmisli, kako bi bilo mogoče razširiti osnovne zahteve direktive o

avdiovizualnih medijskih storitvah, ki se uporabljajo za nelinearne storitve, na druge spletne vsebine in storitve, ki so trenutno zunaj njenega področja uporabe, in katere korake je treba izvesti, da bi dosegli enake konkurenčne pogoje za vse akterje; poziva Komisijo, naj Parlamentu najpozneje do 31. decembra 2013 predstavi rezultate tega razmisleka;

48. priznava dosežke držav članic pri zagotavljanju zaščite pred vsebinami, ki podpirajo sovražstvo na podlagi rase, spola, narodnosti in vere;
49. poudarja potrebo po vseevropski primerjalni študiji, da bi bolje razumeli, kako se spreminjajo navade otrok, mladostnikov in odraslih pri uporabi medijev; meni, da bi taka študija koristila tudi oblikovalcem politike o avdiovizualnih medijih na ravni EU in v državah članicah;

Oglaševanje

50. ugotavlja, da je v nekaterih državah članicah prišlo do kršitve omejitve oglaševanja, ki ne sme trajati več kot 12 minut na uro;
51. poziva zadevne države članice, naj v zvezi s tem v celoti, pravilno in brez odlašanja izvajajo določbe direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah;
52. ponovno poudarja, da delež na televiziji predvajanih oglaševalskih vložkov in vložkov televizijske prodaje ne bi smel presegati 12 minut na uro;
53. je zaskrbljen, ker se 12-minutna omejitev v nekaterih državah članicah redno krši;
54. poziva Komisijo, naj bo ob spremljanju skladnosti z obstoječimi pravili, ki urejajo kvalitativni in kvantitativni vidik oglaševanja, pozorna tudi na prihodnje izzive, kot je na primer povezana televizija, kar zadeva konkurenčnost in trajnostno financiranje avdiovizualnih medijskih storitev;
55. predvsem poudarja, da je treba nadzorovati oblike oglaševanja, ki poskušajo to omejitev zaobiti, zlasti prikrito oglaševanje, ki lahko potrošnika zmede;
56. prosi Komisijo, naj kar se da hitro pripravi potrebna pojasnila o težavah, ki jih je ugotovila na področju komercialnih sporočil v povezavi s pokroviteljstvom, samopromocijo in promocijskim prikazovanjem izdelkov;
57. poziva Komisijo, naj analizira učinkovitost obstoječih predpisov in spremlja skladnost s pravili glede oglaševanja, ki je namenjeno otrokom in mladoletnikom;
58. poziva tudi k prepovedi škodljivega oglaševanja, kot je opredeljeno v členu 9 direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah, v otroških in mladinskih oddajah; kot izhodišče za nadaljnje reforme zakonodajnega okvira priporoča analizo primerov najboljše prakse, ki jo na tem področju izvajajo nekatere države;
59. obžaluje, da še vedno ni bila izdana potrebna posodobljena različica razlagalnega sporočila o nekaterih vidikih določb o televizijskem oglaševanju;

60. pozdravlja namero Komisije, da v letu 2013 posodobi razlagalno sporočilo o nekaterih vidikih določb o televizijskem oglaševanju;

Medijska pismenost

61. je seznanjen z ugotovitvami Komisije v zvezi s stopnjo medijske pismenosti v državah članicah;

62. ugotavlja, da sta se dostop do kanalov in izbira avdiovizualnih storitev znatno povečala;

63. poudarja, da so za doseganje pravega enotnega digitalnega trga v Evropi potrebna dodatna prizadevanja na področju izboljšanja medijske pismenosti med državljani, ter poziva Komisijo in države članice k spodbujanju medijske pismenosti za vse državljane EU, zlasti za otroke in mladoletnike, prek pobud in usklajenih ukrepov, da se poveča kritično razumevanje avdiovizualnih medijskih storitev ter spodbudi javna razprava in državljanska udeležba, ter k spodbujanju aktivne udeležbe vseh zainteresiranih strani, zlasti medijske industrije;

64. predvsem spodbuja države članice, naj medijsko in digitalno pismenost, zlasti kar zadeva digitalne medije, vključijo v šolske učne načrte;

Prihodnji izzivi

65. obžaluje, da je Komisija le delno opravila nalogo poročanja v skladu z obveznostjo iz člena 33 direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah, in poziva k vmesni oceni pred naslednjim poročilom Komisije o uporabi;

66. poziva države članice, naj izboljšajo sodelovanje in usklajevanje v okviru odbora za stike iz člena 29 direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah, da bi povečali učinkovitost in skladnost izvajanja;

67. poziva Komisijo, naj pozorno spremlja razvoj hibridnih storitev v EU, predvsem povezane televizije, ter naj v zeleni knjigi o povezani televiziji opredeli različna vprašanja, ki jih te storitve sprožajo, in jih nadalje obravnava v okviru javnega posvetovanja;

68. poziva Komisijo, naj ob začetku javnega posvetovanja o povezani ali hibridni televiziji upošteva naslednje vidike: standardizacijo, tehnološko nevtralnost, izziv prilagojenih storitev (zlasti storitev, prilagojenih invalidom), težave, povezane z varnostjo računalništva v več oblakih, dostopnost za uporabnike, zaščito otrok in človekovo dostojanstvo;

69. poziva Komisijo, naj obravnava zlasti negotovosti v zvezi z uporabo pojma „avdiovizualne medijske storitve na zahtevo“ ter naj ob prizadevanju za večjo usklajenost zakonodaje EU, ki zadeva avdiovizualne storitve na zahtevo, in upoštevanju razvoja, ki ga je moč pričakovati na področju zbliževanja medijev, ta pojem jasneje opredeli, da bi učinkoviteje dosegli regulativne cilje direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah;

70. je prepričan, da je – glede na ravnanje ponudnikov medijskih storitev in upravljavcev platform na trgu ter razvijajoče se tehnološke zmožnosti – treba izboljšati raven varstva

podatkov, jo poenotiti po vsej EU, ter še naprej kot pravilo zagotavljati anonimnost pri uporabi avdiovizualnih medijskih storitev;

o

o o

71. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu in Komisiji.

OBRAZLOŽITEV

Glavni namen poročila je oceniti učinkovitost Direktive 2010/13/EU o avdiovizualnih medijskih storitvah in napredek, ki je bil dosežen pri njenem prenosu. Direktiva je temelj regulacije medijev v Evropski uniji. V skladu s členom 33 mora Komisija Evropskemu parlamentu vsaka tri leta predložiti poročilo o uporabi direktive v državah članicah. Prvo poročilo Komisije je bilo objavljeno s precejšnjo zamudo, kar je bila med drugim posledica tega, da države članice niso v celoti prenesle direktive v za to določenem roku.

Jasno je, da direktive v državah članicah niso uveljavili v enaki meri.

Direktiva o avdiovizualnih medijskih storitvah je instrument notranjega trga, ki pravico do zagotavljanja avdiovizualnih storitev združuje s pravico do svobode izražanja in obveščanja ter zaščito pomembnih ciljev javnega interesa. Treba je spomniti, da je bila direktiva o avdiovizualnih medijskih storitvah pripravljena tako, da bi bila še vedno ustrezna kljub razvoju tehnologije, saj temelji na načelu tehnološke nevtralnosti. Besedilo direktive je sad dolgih in težavnih pogajanj med zainteresiranimi stranmi in kompromise, ki so bili sprejeti, je treba razumeti kot uravnotežene in zasnovane tako, da uspešno služijo interesu državljanov in podjetnikov.

Uporaba direktive ima tudi pozitiven vpliv na razvoj trga. Po podatkih Evropskega avdiovizualnega observatorija je v Evropski uniji trenutno – proti koncu leta 2012 – več kot 8000 ponudnikov televizijskih storitev in več kot 2000 ponudnikov storitev na zahtevo.

Prvi del tega poročila vsebuje kvalitativno oceno vseh predpisov, drugi del pa obravnava prihodnje izzive v zvezi z dinamičnim napredkom tehnologije, predvsem glede povezane televizije.

Dostopnost

Na tem mestu poročevalec poudarja, da poročilo Komisije ne obravnava v celoti vprašanja dostopnosti niti ne oceni učinkovitosti izvajanja ustreznih določb v posameznih državah članicah. Glede na nezadovoljive sklepe poročila poročevalec poziva Komisijo, naj spremlja stanje glede zagotavljanja medijskih storitev ljudem z okvarami vida ali sluha. Zelo pomembno je tudi, da države članice spodbujajo izdajatelje televizijskih programov k boljšemu razumevanju potreb teh ljudi in da si še naprej prizadevajo za razvoj tehnologij, ki bodo zagotovile širši dostop do programov za vse državljane z nadaljnjim razvojem, med drugim na področjih zvočnih opisov, zvočnih/govornih podnaslavljanj, znakovnega jezika in menijev, s posebno omembo elektronskih programskih vodnikov.

Spodbujanje evropskih del

S stališča Evropskega parlamenta je spodbujanje kulturne raznolikosti preko distribucije evropskih del ključni cilj. Na podlagi poročila, ki ga je predstavila Komisija, o uporabi členov

13, 16 in 17 Direktive 2010/13/EU glede spodbujanja evropskih del in del, ki jih ustvarijo neodvisni producenti, je mogoče reči, da so podatki, ki jih je predložila Komisija, nezadostni za sprejetje ustreznih sklepov. Obstajajo tudi dvomi glede metode spremljanja, ki se uporablja v državah članicah. Po navedbah poročila Komisije se je število evropskih del, predvajanih v letu 2010, v primerjavi z letom 2009 povišalo za 0,5 %. Povprečen čas prenosa, namenjen evropskim delom v EU, je bil 63,8 % v letu 2009 in 64,3 % v letu 2010. Po podatkih o predvajanju del neodvisnih producentov za leto 2010 je bil v primerjavi z letom 2009 zabeležen 0,3-odstoten padec. Povprečen EU delež, rezerviran za neodvisno produkcijo, je v letu 2009 znašal 34,1 % in 33,8 % v letu 2010¹. Vse države članice so izpolnile minimalno kvoto, ki jo določa direktiva, namreč 10 % za neodvisne produkcije. Vendar se stopnje, dosežene v posameznih državah članicah, razlikujejo. Sklepi, ki jih je predstavila Komisija, niso povsem zadovoljivi. V zvezi s tem poročevalec poziva Komisijo, naj spremlja napredek v državah članicah, in poziva nacionalne organe, naj spodbujajo večje predvajanje evropskih del in predstavljajo popolne sklepe o tem vprašanju v celoti in redno.

Zaščita mladoletnikov

Poročevalec pripisuje poseben pomen temu vprašanju, saj so mladoletniki najbolj izpostavljeni nevarnostim, ki se pojavljajo, predvsem nevarnostim komercialnih sporočil. Sporna točka so oglasi za alkoholne pijače, nezdrave izdelke ali oglasi, ki spodbujajo določene vzorce potrošništva. Poročevalec pozdravlja ukrepe, ki so jih sprejele države članice za zaščito mladoletnikov, vključno z zaostritvijo nacionalnih predpisov. Pozdravlja tudi pobude, kot sta evropski forum o alkoholu in zdravju in evropska platforma za prehrano, telesno dejavnost in zdravje.

V zvezi z zaščito mladoletnikov bi bilo treba spodbujati pripravo pravil ravnanja v državah članicah, da se obravnava problem neprimernih avdiovizualnih komercialnih sporočil v otroških programih – predvsem sporočil v zvezi s sladkimi, slanimi ali mastnimi prehralnimi izdelki in pijačami.

Treba je poudariti, da samoregulativne pobude pod nobenim pogojem ne morejo nadomestiti pravno zavezujočih zahtev, ki so bistvene za zagotavljanje učinkovite zaščite mladoletnikov.

Svoboda in pluralnost medijev, pravica do obveščенosti in načelo države izvora

Poročevalec pozdravlja dejstvo, da so bili v direktivo vključeni svoboda in pluralnost medijev (člena 3 in 4), ki sta načeli demokratične družbe in vključeni v Listino EU o temeljnih pravicah, ter pravica državljanov do obveščенosti o dogodkih velikega javnega interesa (člena 14 in 15). Treba je poudariti, da državljani in države članice vse pogosteje uveljavljajo svoje pravice na podlagi teh določb.

¹ Podatki iz prvega poročila o uporabi členov 13, 16 in 17 Direktive 2010/13/EU za obdobje 2009–2010.

Člen 2 direktive, v katerem je obravnavano načelo države izvora, je odgovor na izzive notranjega trga. Storitve se lahko svobodno zagotavljajo po vsej EU, pod pogojem, da so v skladu z pravnimi določbami, veljavnimi v državi članici, v kateri storitev izvira.

Prepoved spodbujanja nestrpnosti

Poročevalec meni, da je mogoče učinek direktive izmeriti tako, da si ogledamo enega od njenih ključnih vidikov, in sicer prepoved spodbujanja nestrpnosti na podlagi rase, spola, vere ali narodnosti (člen 6). Poročilo Komisije navaja le en primer, ko je določbe direktive kršila ena od satelitskih postaj, Al Aqsa TV, ki je predvajala programe z antisemitsko vsebino. Po posredovanju Komisije so te programe prenehali predvajati.

Komercialna sporočila

Vprašanje komercialnih sporočil je glede na nove oblike promocije izdelkov še posebej pomembno. Poročilo Komisije navaja, da so v več državah članicah ugotovili primere kršitve 12-minutnega pravila. Poročevalec zato poziva Komisijo, naj nadaljuje spremljanje skladnosti s tem pravilom. V kontekstu komercialnih sporočil so zelo pomembni tudi sponzorstvo, samopromocija in promocijsko prikazovanje izdelkov. Poudariti je treba, da se v tem času dinamičnega medijskega razvoja pojavljajo številne nove oblike oglaševanja, pri katerih je težko uporabiti enotna pravila. To še posebej velja za povezano televizijo. Zaradi tega lahko pride do nevarnosti za potrošnike. Poročevalec zato poziva k nadaljnji proučitvi problema, predvsem na nacionalni ravni v državah članicah. Drug problem, ki zahteva pozornost, je boj proti diskriminaciji na podlagi spola, rase ali etničnega izvora v oglasih. Nedvomno obstaja tudi problem izdelkov, ki se posredno ali neposredno oglašujejo s pomočjo stereotipov. Zato je treba sprejeti učinkovite ukrepe za boj proti stereotipom.

Medijska pismenost

V skladu s členom 33 direktive mora Komisija po potrebi predložiti predloge za prilagoditev direktive razvoju na področju avdiovizualnih medijskih storitev in pri tem upoštevati tehnološki razvoj in raven medijske pismenosti v državah članicah. Vendar pa Komisija ni izpolnila svojih obveznosti v skladu s členom 33. Zato poročevalec poziva Komisijo, naj predloži predloge o vprašanju medijske pismenosti.

Medijska pismenost je eden od glavnih ciljev direktive, še posebej ob upoštevanju izzivov in nevarnosti, ki jih prinaša povezana televizija. Meja med linearnimi in nelinearnimi storitvami se briše in otežuje potrošnikom, da bi razločevali med različnimi oblikami medijev in viri njihovih vsebin. Uvedba programov za usposabljanje na področju medijske pismenosti v izobraževalne sisteme je v pristojnosti držav članic.

Prihodnji izzivi

Dinamična pospešitev tehnoloških sprememb ima velikanski vpliv na trg avdiovizualnih storitev. Internet in televizija sta si vse bliže, kar pomeni, da operaterji vse pogosteje ponujajo elemente druge generacije omrežij in internet v sodobnih televizijskih sprejemnikih. Meja med linearnimi in nelinearnimi storitvami postaja potrošnikom vse manj jasna. Televizija, ki jo opredeljujemo kot „povezano televizijo“ ali „hibridno televizijo“, postaja vse bolj priljubljena. Poleg tega dajejo kulturne in tehnološke spremembe ter vse večji dostop do

širokopasovnega interneta milijonom potrošnikov priložnost, da gledajo tradicionalne televizijske programe prek tabličnih računalnikov, pametnih telefonov ali konzol. Povezana televizija prinaša tako velike priložnosti kot pomembne izzive, toda ne smemo pozabiti zagotoviti, da se izpolnijo glavni cilji, določeni v direktivi o avdiovizualnih medijskih storitvah. Glede na nove tehnološke rešitve se moramo vprašati, kako lahko učinkovito spodbujamo evropska dela in dela neodvisnih producentov; zaščitimo potrošnike – vključno z otroki – pred pretiranim vplivom oglaševanja; ustvarimo enake pogoje za izdajatelje televizijskih programov; zaščitimo svobodo izražanja in pluralnost v medijih ter spodbujamo medijsko pismenost, zlasti med najmlajšimi.

Treba je tudi poudariti, da se trg avdiovizualnih storitev sooča z močno mednarodno konkurenco. Več kot 1500 storitev ima sedež zunaj Evropske unije, vendar svoje storitve usmerjajo na evropske trge. Teh izdajateljev ne zavezujejo vedno iste pravne zahteve, kot zavezujejo evropske izdajatelje.

Pomembno je, da Komisija nadaljuje s poglobljenim analiziranjem razvoja trgov in vedenja potrošnikov z razvojem takšnih novih storitev, pa tudi potencialnih učinkov, ki jih imajo na evropske trge avdiovizualnih storitev, tako kratkoročno kot dolgoročno. Parlament poziva Komisijo, naj na podlagi teh analiz da jasna priporočila, ali je treba prilagoditi regulativni okvir.

29.1.2013

MNENJE ODBORA ZA NOTRANJI TRG IN VARSTVO POTROŠNIKOV

za Odbor za kulturo in izobraževanje

o uporabi Direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah
(2012/2132(INI))

Pripravljaec mnenja: Vicente Miguel Garcés Ramón

POBUDE

Odbor za notranji trg in varstvo potrošnikov poziva Odbor za kulturo in izobraževanje kot pristojni odbor, da v svoj predlog resolucije vključi naslednje pobude:

1. pozdravlja dejstvo, da velika večina držav članic uspešno izvaja direktivo o avdiovizualnih medijskih storitvah, ter poziva ostale države članice, naj jo čim prej uveljavijo; je zaskrbljen zaradi odloga prenosa direktive, katere cilj je zagotoviti pravno varnost na enotnem trgu, hkrati pa ohraniti kulturno raznolikost, zaščititi potrošnike in varovati medijski pluralizem v nacionalnih zakonodajah; poziva države članice, ki svoje zakonodaje še niso prilagodile, naj to storijo čim prej;
2. pozdravlja dejstvo, da države članice uporabljajo predpise o notranjem trgu, zlasti v zvezi s prostim pretokom avdiovizualnih medijskih storitev in načelom izvora, kot je opredeljeno v členu 2 Direktive 2010/13/EU;
3. ocenjuje, da je treba doseči primerno ravnovesje med cilji te direktive in svobodo distribucije in dostopa do vsebin, da se preprečijo nevarnosti kopičenja in izguba raznolikosti;
4. meni, da je treba zagotoviti dostop do avdiovizualnih medijskih storitev v državah članicah; potrjuje, da se uporabljajo različni poslovni modeli za financiranje vsebin, ter poudarja, kako pomembno je, da si lahko dostop privoščijo različni potrošniki;
5. meni, da je ključni cilj regulacije medijev ohranitev raznolikosti ponudbe in ponudnikov;
6. poudarja, da je pomembno zadovoljivo izvajati člen 17 direktive, ki je povezan s povprečnim časom oddajanja evropskih del neodvisnih producentov ter poudarja, da so države članice pri tem neodvisne; spodbuja države članice in izdajatelje televizijskih

programov, naj presežejo minimalni prag 10 %, ki je predlagan v Direktivi 2010/13/EU;

7. opozarja, da delež na televiziji predvajanih oglaševalskih vložkov in vložkov televizijske prodaje ne sme presegati 12 minut na uro; vendar je zaskrbljen, ker se 12-minutna omejitev v nekaterih državah članicah redno krši; poudarja, da je treba nadzorovati oblike oglaševanja, ki poskušajo to omejitev zaobiti, zlasti oglaševanje, ki lahko potrošnika zmede, ker se preveč ponavlja; poziva k prepovedi škodljivega oglaševanja, opredeljenega v členu 9 Direktive 2010/13/EU, v mladinskih in otroških oddajah; kot izhodišče za nadaljnje reforme zakonodajnega okvira priporoča analizo „dobrih praks“, ki jih na tem področju izvajajo nekatere države;
8. poziva Komisijo, naj leta 2013 posodobi svoje razlagalno sporočilo o televizijskem oglaševanju, pri čemer mora upoštevati izkušnje, pridobljene v okviru platforme EU za prehrano, telesne dejavnosti in zdravje ter evropskega foruma o alkoholu in zdravju;
9. ugotavlja, da sta se dostop do kanalov in izbira avdiovizualnih storitev znatno povečala; poudarja, da so za doseg pravega enotnega digitalnega trga v Evropi potrebna nadaljnja prizadevanja tudi na področju izboljšanja medijske pismenosti med državljani in potrošniki;
10. ponovno poudarja pristop iz uvodne izjave 24 Direktive 2010/13/EU, ki razlaga pojem „program“ na dinamičen način, ob upoštevanju razvoja na področju razširjanja televizijskih programov, da bi se tako izognili neenakostim na področju prostega pretoka in konkurence ter se odzvali na pričakovanja na področju regulativne zaščite ciljnega občinstva;
11. podpira pristop Direktive 2010/13/EU, ki spodbuja uvedbo koregulativne in/ali samoregulativne ureditve, kot sta omenjeni v členu 4(7);
12. poziva k upoštevanju preproste uporabe in potrošnje avdiovizualnih medijskih storitev ter povezanih naprav; poudarja, da je treba natančno določiti pojma „televizijska storitev“ in „program“, da bi zagotovili polno in enakopravno dostopnost teh storitev ter enakovredne pogoje za ponudnike programov na notranjem trgu;
13. ugotavlja, da je treba pri prenosu avdiovizualnih vsebin OTT natančno opredeliti pojem „zainteresirane strani“, kamor spadajo vsaj javne in zasebne televizije, ponudniki internetnih storitev, potrošniki in ustvarjalci;
14. odločno podpira tehnološko nevtralen pristop z vidika nastajajočih vzorcev gledanja in prenosa, da bi tako potrošniki imeli več izbire; v zvezi s tem poziva k celoviti oceni učinka v zvezi s trenutnim stanjem na trgu in regulativnim okvirom;
15. opozarja, da lahko zaradi razvoja na področju tehnologije, kot je zблиževanje različnih vsebin ali storitev na platformah povezane televizije, pride do izkrivljanja konkurence med linearnimi in nelinearnimi storitvami, ki izpolnjujejo zelo različne regulacijske zahteve; zato poziva Komisijo, naj preveri, ali bi bilo treba s tem v zvezi izvesti revizijo uredb 2010/13/EU in 2000/31/ES.

IZID KONČNEGA GLASOVANJA V ODBORU

Datum sprejetja	23.1.2013
Izid končnega glasovanja	+: 28 -: 2 0: 3
Poslanci, navzoči pri končnem glasovanju	Preslav Borissov, Cristian Silviu Buşoi, Jorgo Chatzimarkakis, Sergio Gaetano Cofferati, Birgit Collin-Langen, Lara Comi, Anna Maria Corazza Bildt, Cornelis de Jong, Christian Engström, Dolores García-Hierro Caraballo, Evelyne Gebhardt, Małgorzata Handzlik, Malcolm Harbour, Philippe Juvin, Hans-Peter Mayer, Sirpa Pietikäinen, Phil Prendergast, Mitro Repo, Heide Rühle, Christel Schaldemose, Andreas Schwab, Catherine Stihler, Emilie Turunen, Bernadette Vergnaud, Barbara Weiler
Namestniki, navzoči pri končnem glasovanju	Raffaele Baldassarre, Jürgen Creutzmann, Anna Hedh, Constance Le Grip, Morten Løkkegaard, Emma McClarkin, Konstantinos Poupakis (Konstantinos Poupakis), Patricia van der Kammen

23.1.2013

MNENJE ODBORA ZA PRAVNE ZADEVE

za Odbor za kulturo in izobraževanje

o uporabi direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah
(2012/2132(INI))

Pripravljalnica mnenja: Françoise Castex

POBUDE

Odbor za pravne zadeve poziva Odbor za kulturo in izobraževanje kot pristojni odbor, da v svoj predlog resolucije vključi naslednje pobude:

1. opozarja Komisijo na njeno zavezo k načrtu za pametno pravno ureditev ter na pomen pravočasnega in ustreznega naknadnega nadzora zakonodaje EU za kakovostno ureditev v vseh fazah politike; v tej zvezi ugotavlja, da bi morala Komisija skladno s členom 33 te direktive najkasneje do 19. decembra 2011 predložiti poročilo o izvajanju direktive; ugotavlja, da je bilo poročilo predloženo 4. maja 2012; spodbuja Komisijo, naj zagotovi pravilno in pravočasno izvajanje direktiv v državah članicah;
2. pozdravlja dejstvo, da je Komisija končno podala predlog direktive o kolektivnem upravljanju avtorskih pravic; poziva Komisijo in Svet, naj skupaj s Parlamentom najdeta uravnoteženo rešitev za predpise o kolektivnih organizacijah v avdiovizualnem sektorju in se zlasti posvetita visoki stopnji preglednosti, dobremu upravljanju in vprašanju glasbe v filmih in drugih avdiovizualnih delih; v tej zvezi poziva Komisijo, naj zagotovi, da se bodo izvedle ustrezne prilagoditve direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah in da bosta obe direktivi skladni ter spoštovali pravice imetnika lastnine;
3. poziva Komisijo, naj v naslednjem poročilu o izvajanju avdiovizualnih medijskih storitev oceni, ali države članice pri izvajanju direktive ščitijo lastnino imetnikov pravic in obenem ščitijo načelo o prostem dostopu do informacij;
4. je seznanjen s sporočilom Komisije o sprostitev potenciala računalništva v oblaku v Evropi, ki poudarja, da so potrebni modeli za distribucijo vsebin, s katerimi bi se izboljšalo dostop do različnih vsebin, tudi avdiovizualnih, in njihovo uporaba; poziva Komisijo, naj spodbuja prožne licenčne sporazume, usmerjene v zagotavljanje učinkovitih poslovnih modelov za širjenje zakonitih vsebin v avdiovizualnem sektorju, obenem pa

poskrbi, da bo pravna varnost še naprej glavna skrb; v tej zvezi pozdravlja napovedani dokument Komisije o politiki povezane televizije;

5. se zaveda, da direktiva o avdiovizualnih medijskih storitvah temelji na načelu tehnološke nevtralnosti in kot taka zajema vse storitve z avdiovizualno vsebino ne glede na tehnologijo, ki se uporablja za razširjanje vsebine;
6. pozdravlja osebno zavezo komisarja Michela Barnierja pri nadaljnjih pogajanjih o pogodbi o omejitvah avtorskih pravic in izjemah za slepe in slabovidne ter osebe z zmanjšano možnostjo branja; poziva Komisijo, naj poskrbi, da bo slepim in slabovidnim osebam na splošno na voljo pomoč pri dostopu do avdiovizualnih vsebin in storitev; meni, da bi bilo zato treba besedilo člena 7 iz te direktive preoblikovati tako, da bi bilo bolj jasno in zavezujoče, ponudniki medijskih storitev pa bi skladno z njim morali zagotavljati dostopnost svojih storitev tudi osebam s posebnimi potrebami;
7. je prepričan, da je možno sprejeti več ukrepov z alternativnimi oblikami ureditve, in sicer s pobudami za samoregulacijo in koregulacijo v okviru direktive, zlasti na področju oglaševanja, namenjenega mladoletnim osebam, pa tudi v okviru nove strategije Komisije za družbeno odgovornost gospodarskih družb, ki je opredeljena kot „odgovornost gospodarskih družb za njihov vpliv na družbo“; poudarja, da je v tem smislu nujno treba najti pravo ravnotežje med prostovoljnimi ukrepi in obvezujočo zakonodajo.

IZID KONČNEGA GLASOVANJA V ODBORU

Datum sprejetja	22.1.2013
Izid končnega glasovanja	+: 23 -: 0 0: 0
Poslanci, navzoči pri končnem glasovanju	Raffaele Baldassarre, Luigi Berlinguer, Sebastian Valentin Bodu, Françoise Castex, Christian Engström, Giuseppe Gargani, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Sajjad Karim, Antonio Masip Hidalgo, Jiří Maštálka, Alajos Mészáros, Evelyn Regner, Francesco Enrico Speroni, Dimiter Stojanov (Dimitar Stoyanov), Rebecca Taylor, Rainer Wieland, Cecilia Wikström, Tadeusz Zwiefka
Namestniki, navzoči pri končnem glasovanju	Piotr Borys, Vytautas Landsbergis, Eva Lichtenberger, Dagmar Roth-Behrendt, József Szájer, Axel Voss

31.1.2013

MNENJE ODBORA ZA DRŽAVLJANSKE SVOBOŠČINE, PRAVOSODJE IN NOTRANJE ZADEVE

za Odbor za kulturo in izobraževanje

o uporabi direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah
(2012/2132(INI))

Pripravljaivec mnenja: Cornelis de Jong

POBUDE

Odbor za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve poziva Odbor za kulturo in izobraževanje kot pristojni odbor, da v svoj predlog resolucije vključi naslednje pobude:

1. meni, da lahko koncentracija lastništva medijev ogrozi svobodo obveščanja, zlasti pravico do prejemanja informacij, in utegne povzročiti korupcijo in manipulacijo javnega mnenja; zato poziva Komisijo, naj opredeli lastniška razmerja med 7 500 prepoznanimi izvajalci storitev radiodifuzije v EU, da se izpostavijo morebitni izzivi, povezani s pluralnostjo teh medijskih storitev; poleg tega predlaga, da se v vseh državah članicah standardizirajo določbe za regulatorne organe za avdiovizualni sektor;
2. poziva Komisijo, naj še naprej spremlja in obravnava kršitve pravila 12 minut, preuči dejansko količino oglasov in zlasti premisli, ali bi bilo treba ob upoštevanju morebitnih pritožb potrošnikov omejitev znižati;
3. naroča Komisiji, naj čim prej pripravi potrebna pojasnila o težavah, ki jih je ugotovila na področju komercialnih sporočil v zvezi s pokroviteljstvom, samopromocijo in promocijskim prikazovanjem izdelkov;
4. obžaluje dejstvo, da člen 6 direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah (direktiva AVMS) ne navaja vseh podlag, navedenih v členu 21 Listine o temeljnih pravicah; predlaga Komisiji, naj razmisli o razširitvi področja uporabe tega člena in njegovi uskladitvi z listino;
5. pozdravlja pristop Komisije in Evropskega sodišča, kar zadeva razlago člena 14 direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah; poziva, naj se izraz „dogodki, ki veljajo za dogodke velikega družbenega pomena“ še naprej razlaga v širšem smislu, vključno s športnimi in

zabavnimi dogodki splošnega interesa, ter spodbuja države članice, naj sestavijo sezname takih dogodkov;

6. poudarja, da imajo javne medijske službe v vedno bolj digitalnem okolju ključno vlogo pri zagotavljanju spletnih informacij državljanom, in v zvezi s tem priznava, da javne medijske službe z zagotavljanjem internetnih storitev neposredno prispevajo k svojemu poslanstvu;
7. poudarja, da bi bilo treba poleg preučevanja področja uporabe in morebitnih sprememb direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah večjo pozornost nameniti skladnosti in izvajanju sedanje direktive;
8. poudarja, da prinaša uveljavljanje pravice do svobode izražanja dolžnosti in odgovornosti;
9. poziva Komisijo, naj v naslednjem poročilu posebno pozornost nameni vprašanju digitalnega razkoraka, tj. neenakosti in informacijski asimetriji, ki sta posledica neustreznega dostopa do nove informacijske in komunikacijske tehnologije;
10. ponovno poudarja pomen zaščite mladoletnikov na področju razširjanja televizijskih programov; priporoča državam članicam, naj upoštevajo pomen zaščite mladoletnikov na področju razširjanja televizijskih programov v skladu s členom 9(1)(g) direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah; poleg tega priporoča, naj ponudniki televizijskega programa ali storitev imenujejo pooblaščenca za zaščito mladoletnikov, ki bo kontaktna oseba za uporabnike in svetovalca ponudnikom glede vprašanj v zvezi z zaščito mladoletnikov;
11. poziva Komisijo, naj države članice pozove k izvajanju pravil o dostopnosti ter naj pozorno spremlja razmere in pripravi pregled ukrepov, ki so jih sprejele države članice;
12. poziva Komisijo, naj v zunanjetrgovinskih sporazumih EU ohrani opredelitve avdiovizualnih medijskih storitev iz direktive in takšne storitve izvzame;
13. poziva Komisijo, naj predloži letno poročilo o svobodi medijev v posameznih državah članicah;
14. poziva Evropsko komisijo, naj razišče boljše metode za urejanje področja oglaševanja alkohola, saj s samoregulativnimi kodeksi ni mogoče dovolj učinkovito zaščititi mladoletnikov;
15. poudarja potrebo po vseevropski primerjalni študiji, da bi bolje razumeli, kako se spreminjajo navade otrok, mladostnikov in odraslih pri uporabi medijev; taka študija bi koristila tudi oblikovalcem politike o avdiovizualnih medijih na ravni EU in posameznih držav članic;
16. priporoča krepitev vloge Evropskega avdiovizualnega observatorija, saj bi bila to ustrezna rešitev za zbiranje podatkov o promociji evropskih avdiovizualnih del;
17. poziva Komisijo, naj ob začetku javnega posvetovanja o povezani ali hibridni televiziji upošteva naslednje vidike: standardizacijo, tehnološko nevtralnost, izziv prilagojenih

storitev (zlasti storitev, prilagojenih invalidom), težave, povezane z varnostjo računalništva v več oblakih, dostopnost za uporabnike, zaščito otrok in človekovo dostojanstvo.

IZID KONČNEGA GLASOVANJA V ODBORU

Datum sprejetja	31.1.2013
Izid končnega glasovanja	+: 30 -: 1 0: 2
Poslanci, navzoči pri končnem glasovanju	Edit Bauer, Arkadiusz Tomasz Bratkowski, Philip Claeys, Frank Engel, Kinga Gál, Nathalie Griesbeck, Sophia in 't Veld, Livia Járóka, Timothy Kirkhope, Baroness Sarah Ludford, Nuno Melo, Louis Michel, Claude Moraes, Georgios Papanikolaou (Georgios Papanikolaou), Jacek Protasiewicz, Carmen Romero López, Csaba Sógor, Rui Tavares, Nils Torvalds, Kiriakos Triantafylidis (Kyriacos Triantaphyllides), Wim van de Camp, Josef Weidenholzer, Tatjana Ždanoka, Auke Zijlstra
Namestniki, navzoči pri končnem glasovanju	Birgit Collin-Langen, Cornelis de Jong, Mariya Gabriel, Monika Hohlmeier, Franziska Keller, Petru Constantin Luhan, Ulrike Lunacek, Raúl Romeva i Rueda, Sir Graham Watson

IZID KONČNEGA GLASOVANJA V ODBORU

Datum sprejetja	21.2.2013
Izid končnega glasovanja	+: 21 -: 3 0: 0
Poslanci, navzoči pri končnem glasovanju	Zoltán Bagó, Lothar Bisky, Piotr Borys, Jean-Marie Cavada, Santiago Fisas Ayxela, Mary Honeyball, Morten Løkkegaard, Emilio Menéndez del Valle, Marek Henryk Migalski, Doris Pack, Hrisula Paliadeli (Chrysoula Paliadeli), Monika Panajotova (Monika Panayotova), Marie-Thérèse Sanchez-Schmid, Marietje Schaake, Hannu Takkula, László Tökés, Helga Trüpel, Marie-Christine Vergiat, Sabine Verheyen, Milan Zver
Namestniki, navzoči pri končnem glasovanju	François Alfonsi, Iosif Matula, Mitro Repo
Namestniki (člen 187(2)), navzoči pri končnem glasovanju	Luigi Berlinguer, Knut Fleckenstein